

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 23. De exemplo Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Martius.

verbis homo iste rationem erueret valde potentem, se purgandi, & iudicem suum arguendi.

Statue sequi consilium Danielis, & peccata tua elemosynis redimere.

Conclude elemosynam in corde pauperis: hæc pro te exorabit. *Eccli 29. v. 15.*

Date omnibus, ne, cui non dederitis, ipse sit Christus. *Aug. Homil. 39.*

DIES XXIII.

De Exemplo Christi.

I.

Exemplum ingenti potestate in animos nostros pollet: at Exemplum viri cuiusdam magni, puta Regis, longè majus apud nos pondus habet. Amor nostri ipsorum hac in re cum ratione nostra ex pacto ad id nos animat: omnes enim naturæ impulsu magni esse cupimus, nosque magnos fieri arbitramur, si Reges imitemur, qui sublimitatis principia sunt. ^{ante}ne Christo major invenitur, qui non modò Rex, sed Rex Regum est? quàm gloriosum igitur nobis est, ipsum sequi? si ambitione duceris, ad hanc gloriam tibi intendendum, quæ non solum legitima, sed & san-

sancta est. Omnis alia ambitio, dum e-
vehere te viderur, deprimat, quia culpæ
reum te reddit; hæc autem deprimendo te
evehit, quia sanctum efficit.

II. Iraque Christus Rex noster est; & qui-
dem Rex justus, Rex magnus, Rex bonus.
Rex justus est; quod regia ipsius Dignitas
omnibus, iisque justissimis titulis nitatur.
Primus est ejus Nativitas: natus est enim
Homo-DEUS, & idcirco Dominus universi.
Secundus, res bello partæ: is enim nos sibi
comparavit, dum è diaboli Tyrannide,
& quidem sanguinis sui pretio nos eripuit.
Tertius est Electio: nos enim ipsum nobis
in Baptismo Regem elegimus, & omnibus
ejusdem hostibus renuntiavimus. Pos-
sumusne illæsa justitia clientelare obse-
quium Regi tam justo negare? unicum,
quod exigit, obsequium est imitatio virtu-
tum suarum. Est Rex magnus, quia Ho-
mo-DEUS est, qui in se comprehendit om-
nes excellentias, & perfectiones divinas,
& humanas, omnique in terra, Cæloque po-
testate pollet. Habemusne breviorē
juxta, ac tutiorem ad sublimia pertingendi
viam, quàm, si ipsum sequamur? Rex bo-
nus est: an nobis accidere difficile potest
eum imitari? an non potius in hoc omnem
nostram statuere oblectationem debemus?

R 2 III. Quan-

Martius.

III. Quanto nobis honori est tantum habere Regem? sed & quanto ipsi, nobisque dedecori est, si eundem sequi erubescamus? quàm beati sumus, quòd habeamus tam bonum Regem? quàm è contrario infelices, si commodis, quæ eum imitando consequi possumus, nos ipsos privemus? si Rex aliquis in bello discrimini cujdam se committit, vel opus paulò humilior in se suscipit, nemo eorum, qui aliquid animi habent, est, qui in hoc discrimine ipsum sequi detrectet: nec ullus invenitur optimatum, qui nimium sibi vilescere videatur, dum id facit, quod à Rege fieri cernit; Regis Exemplum actionem hanc præclaram reddit. Quid? Rex aliquis, qui Deo comparatus nihil est, difficultatem, vilitatèmq; quæ certis actionibus affixa esse videtur, eis adimere, imò & eas reddere gloriosas potest? & Exemplum Christi, quem Regem nostrum agnoscimus, quem, ut Deum nostrum adoramus, eandem in nos potestatem non habebit? ubi est fides nostra?

Submittamus nos Christo velut Regi nostro, nobisque persuadeamus, præcipuum officium, quod à nobis exigit, esse, ipsum imitari.

Magister, sequar te, quocunque ieris,
Matt. 6, 8. v. 19.

Sis

Sit tibi via ille, qui tibi pro te factus est **Martius.**
via, ut te perducatur ad se, per se. *Aug. in*
Psal. 90.

DIES XXIV.

De motivis Humilitatis.

I.

GRandia invenimus, submissè nos ge-
rendi incitamenta, sive præterita, si-
ve futura spectemus. Ad præterita quod
attinet, quænam est origo nostra? nihi-
lum, è quo eruti fuimus, peccatum, in quo
concepti fuimus: sed id, quod majorem
nobis demissionis ansam præbet, est pecca-
torum, quæ commisimus, multitudo.
Peccavi. Heu me! ingens sanè me de-
primendi causa! infinitam Dei Majestatem
contempsi; an non propterea contemptu
infinito dignus sum? peccavi itaque, in-
fernum promeritus sum; contemptus, &
horroris omnium Creaturarum, opprobrij,
& ludibrij dæmonum scopus esse deberem.
Et superbire audeo? peccavi; certum est,
me plura peccata mortifera perpetrâsse: sed,
an ea mihi remissa sint, ignoro: dubitare
non possum, quin inferorum tormenta fue-
rim meritus; sed ignoro, an non ea etiam-

R 3

num